

Globális minimumadó - az új értelmezés a korábbi hiányosságok elismerését jelentené?

Az OECD 2021 decemberében hozta nyilvánosságra a globális minimumadóra vonatkozó szabályokat. Ezt követően mind gazdasági szereplők, mind adótanácsadók részéről rengeteg értelmezési kérdés merült és merül fel folyamatosan. Az OECD most újabb értelmezéssel kísérli meg a jogbizonytalanság eloszlását. Ez vajon az eredeti szabályalkotás hiányosságainak elismerését jelenti? Az amerikai cégek haladékot kapnak a 15 százalékos minimumadó megfizetése alól? Ezeket a kérdéseket járják körbe a Deloitte szakemberei.

2022 márciusában az OECD egy részletes kommentárt hozott nyilvánosságra a jogbizonytalanság eloszlása céljából, majd 2023 februárjában hasonló célból kiadta az első adminisztratív iránymutatását. Most pedig egy második Iránymutatás is napvilágot látott további dokumentumokkal, egy nagyobb csomag részeként. A kommentár terjedelme 228 oldal, az első Iránymutatás terjedelme 111 oldal, a mostani másodiké 91 oldal.

Nyilvánvaló, hogy az eredeti joganyag ilyen terjedelmű magyarázata (ráadásul egyelőre nem egységes szerkezetben) ugyan próbálja segíteni a jogalkalmazást, de az amúgy már a szabályok szintjén is nagyon bonyolult rendszert még bonyolultabbá teszi, ráadásul egységes szerkezet nélküli több külön dokumentumot kell összeolvasni és együttesen értelmezni.

A második Iránymutatás több technikai kérdést próbál tisztázni, például, hogy milyen pénznemben és milyen deviza-árfolyamon kell az adókötelezettséget meghatározni? Hogyan kell a valós gazdasági tevékenységek kedvezményét meghatározni bizonyos speciális esetekben? Hogyan kell kezelni különböző adókedvezményeket? Milyen szabályoknak kell a belföldi kiegészítő adónak megfelelnie?

Globális minimumadó helyett belföldi minimumadó?

A fentiek túl az Iránymutatás két érdekes mentességet (safe harbour szabályokat) is tartalmaz. Az első safe harbour szabály alapvetően arra szolgál, hogy az aluladózott csoportcégek országában kivetett helyi feltöltési adó bizonyos feltételek teljesülése esetén mentesítse a vállalatcsoportot az alól, hogy adókötelezettségét ezen aluladózott csoportcégek vonatkozásában az anyavállalat, illetve egyéb csoportcégek országainak szabályai alapján is kiszámítsa. Ily módon tehát a belföldi kiegészítő adó a feltöltési adókötelezettség végleges összegének fog minősülni, annak összegét más országok adóhatóságai elvileg nem fogják tudni vitatni.

A safe harbour a compliance terhek csökkentése mellett tulajdonképpen azt a problémát hidalja át, hogy a belföldi kiegészítő adó és a más országokban a GloBE-szabályok alapján megállapított feltöltési adó összege eltérő lehet. A jelenlegi szabályok alapján ugyanis egy vállalkozásnak két eltérő szabályrendszer mentén kell kiszámolnia adókötelezettségét, egyrészt a GloBE-szabályok alapján, másrészt a helyi feltöltési adó szabályai alapján - magyarázza Póczak Ferenc, a Deloitte adóosztályának partnere.

A safe harbour nélkül elképzelhető, hogy annak ellenére, hogy egy ország bevezeti a belföldi feltöltési adót, és ezáltal az effektív adókulcsa egy ott lévő vállalkozásnak eléri a GloBE-szabályok által előírt 15%-os minimumot, egy másik ország eltérő szabályok vagy értelmezés miatt ezt nem fogadja el, és mégis adóztatni akarja a vállalkozást, amely számításai alapján 15%-osnál alacsonyabb effektív adókulccsal rendelkezik. A safe harbour ezt a helyzetet próbálja kezelni azáltal, hogy a safe harbour

szabályoknak megfelelő feltöltési adó esetén kizárja a további GloBE-szabályok alapján történő adóztatást.

A fenti safe harbour kialakítása céljából az OECD hosszabb távon (egyelőre nem tisztázott időzítéssel, de valószínűleg több évről beszélünk) egy úgynevezett „peer review” folyamatot is be kíván vezetni, ahol várhatóan az egyes tagállamok fogják vizsgálni a más tagállamok által bevezetett feltöltési adó szabályokat, hogy azok mennyire vannak összhangban a GloBE-szabályokkal, illetve az egyéb belföldi feltöltési adóra vonatkozó iránymutatásokkal. Erről a folyamatról keveset lehet tudni, de nem sok jóval kecsegtet, ha 143 ország fogja vizsgálni 143 ország szabályozását, és próbálja majd megítélni, hogy azok összhangban vannak-e a már most is több száz oldalas szabályrendszerrel.

Amerikai vállalatcsoportok előnyben?

A második safe harbour még érdekesebb. Ez kimondja, hogy azon vállalatcsoportok, amelyek végső anyavállalata olyan országban van, ahol a társasági adó mértéke legalább 20%, egyes, a végső anyavállalat országára vonatkozó adófizetési szabályokat 2026-ig nem kötelesek alkalmazni. Kérdés, hogy ez a szabály az Egyesült Államoknak tett gesztusnak tekinthető-e, ahol a Biden-adminisztráció minden kinyilatkoztatása és törekvése ellenére kongresszusi többség hiányában nem tudja bevezetni a GloBE-szabályokat.

Még több jelentendő adat, még több új szabály

A második Iránymutatáson kívül az újonnan megjelent csomag részeként publikálták a globális minimumadóhoz kapcsolódó adatszolgáltatás végleges részleteit is. A jelentendő adatok listájának tervezete már 2022 végén megjelent, ugyanakkor a megjelenést követő további egyeztetések eredményeképp a lista jelentősen bővült és adott esetben több száz adat kigyűjtését és jelentését írja elő a vállalatcsoportoknak. A vállalatcsoportok compliance terhei ennek megfelelően jelentősen növekedni fognak, de a szükséges adatok végleges listájának birtokában már el tudják kezdeni a felkészülést jövőbeli compliance feladataik teljesítésére.

Emellett az új csomagba bekerült egy az adóegyezményeket kiegészítő, és a fejlődő országoknak bizonyos feltételekkel kiterjesztett forrásadóztatási jogot biztosító mechanizmus is. Ez az új szabály, a GloBE-szabályok rendszerén kívül esően lehetőséget biztosít bizonyos esetekben a forrásországoknak, hogy (további) forrásadót vessenek ki bizonyos kifizetésekre abban az esetben, ha a fogadó ország névleges társasági-adókulcsa 9%-nál alacsonyabb (a 9% és a fogadó ország adókulcsa közti különbség erejéig).

Figyelemre méltó, hogy az új szabály éppen a 9%-os magyarországi társasági-adókulccsal megegyező mértékben állapította meg a kötelező minimum adóterhelés mértékét. Ebből adódóan a magyarországi társaságoknak a legtöbb esetben nem várható többlet-adókötelezettsége ez alapján az új és szintén összetett szabály alapján – mondja Kövesdy Attila, a Deloitte adóosztályának partnere.

Feltűnik a fény az alagút végén?

A legutóbbi fejlemények nyomán ugyan egyre több bizonytalanság tisztázódik a globális minimumadó szabály-rendszere körül, de amellett, hogy az új iránymutatások is vetnek fel új kérdéseket, az adószakma a már eddig meglévő szabályok kapcsán is számos nyitott technikai kérdés rendezésére vár további Iránymutatások formájában. Ennek megfelelően még mindig számos vállalatcsoport vár

arra, hogy jövőbeli adókötelezettségének meghatározásához teljes körű információk álljanak rendelkezésére. Ezen vállalatcsoportoknak egyelőre a vonatkozó bizonytalanságok azonosítása, illetve azok adóhatásainak előzetes felmérése jelenti a felkészülés következő lépését.

Sajtókapcsolat:

- Póczak Ferenc, partner
- +36 1 428 6755
- fpoczak@deloittece.com

Eredeti tartalom: Deloitte Magyarország

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/4776/globalis-minimumado-az-uj-ertelmezes-a-korabbi-hianyosságok-elismereset-jelentene/>